

9411 - Кўмак бар харидани шароб ва дигар чизҳои ҳаром

савол

Мусулмоне, ки ғайри мусулмонро барои харидани шароб бо мол кўмак мекунад ва ё ӯро ба корҳои бад ва гуноҳони кабира мебарад, чӣ ҳукм дорад?

Чавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Кўмак намудани кофир ва ё мусулмон бар харидани шароб ва дигар корҳои бад, маъсиятҳо ва гуноҳон ҷоиз нест ва ичроқунандай он зиёнкору гунаҳкор мебошад. Аллоҳ таъоло дар Қуръон аз ин амал наҳӣ намудааст. Аллоҳ таъоло фармудааст:

وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْإِيمَانِ وَلَا تَعَاقَوْنُوا عَلَى الْأَئْمَانِ وَأَتَقْوَأُنَّا اللَّهُۚ } (سوره المائدہ: ۲).

«Ва ҳамдигарро дар некӯкориву парҳезгорӣ кўмак кунед ва ҳамдигарро дар гуноҳу таҷовуз кўмак нақунед». (Сураи Мойда: 2).

Расулуллоҳ (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) дар шароб даҳ тоифаро лаънат кардааст.

Аз Анас ибни Молик ривоят шудааст, ки мегӯяд: "Расулуллоҳ (дуруду паёми Аллоҳ бар ӯ бод) дар шароб даҳ тоифаро лаънат кардааст: Тайёркунандай он, шахсе ки тайёр кардани онро талаб намудааст, нӯшандай он, оварандай он, шахсе ки овардани онро талаб намудааст, соқии он, фурӯшандай он, хӯрандаи пули он, харидори он ва шахсе ки харидани онро талаб кардааст".

Тирмизӣ (1295) ва Ибни Моча (3381) ин ҳадисро ривоят кардаанд.

Ин ҳадисро Шайх Албонӣ дар китоби "Саҳиҳу-т-тирмизӣ" рақами ҳадис (1041) саҳех донистааст.

Касе ки шароб менӯшад ва ё бар нӯшидани он кӯмак мекунад, ба лаънате, ки дар ҳадис зикр шудааст, гирифтор мешавад.

Бар шумо ҳалол нест, ки касеро бар нӯшидани шароб ва ё дар дигар чизҳои ҳаром кӯмак намоед.

Аллоҳ донотар аст.